

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI (UE) 2021/801

z dnia 18 maja 2021 r.

w sprawie uwzględniania strat w opodatkowaniu w czasie kryzysu związanego z COVID-19

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pandemia COVID-19 doprowadziła do podjęcia bezprecedensowych działań na szczeblu krajowym i unijnym, co posłużyć ma wsparciu gospodarki UE i przyczynić się do jej odbudowy. Większość krótkoterminowych środków reagowania kryzysowego ma na celu zapewnienie przedsiębiorstwom wystarczających przepływów środków pieniężnych.
- (2) W wyniku działań w zakresie zdrowia publicznego szczególnie ucierpiały małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) ⁽¹⁾, ponieważ często mają mniej możliwości pokrywania lub finansowania strat niż większe przedsiębiorstwa. Istnieje również większe prawdopodobieństwo, że MŚP prowadzą działalność w sektorach biznesowych, które musiały zostać zamknięte ze względu na środki w zakresie zdrowia publicznego, takich jak prowadzenie hoteli, restauracji, kawiarni i barów.
- (3) Wiele jurysdykcji podjęło szybkie działania w celu zmniejszenia bezpośredniego obciążenia podatkowego przedsiębiorstw za pomocą odpowiednich środków wsparcia, z których znaczna część podlegała unijnym zasadom pomocy państwa, w szczególności nowym tymczasowym ramom pomocy państwa ⁽²⁾. Chociaż najpowszechniejszym rodzajem środka podatkowego służącego zwiększeniu przepływów pieniężnych przedsiębiorstw było odroczenie płatności podatków, ważnym narzędziem polityki podatkowej były również zmiany w przepisach dotyczących możliwości kompensacji strat.
- (4) Państwa członkowskie zazwyczaj dopuszczają trzy główne sposoby uwzględniania strat w opodatkowaniu. W zwykłych sytuacjach straty są uwzględniane a) w bieżącym okresie obrachunkowym, w którym powstały, co powoduje, że w okresie tym podatek nie jest należny. Ponadto nadwyżki strat mogą być: b) przeniesione i potrącone z kolejnych dostępnych przyszłych zysków w celu zmniejszenia zobowiązań podatkowych lub, w niektórych państwach członkowskich, c) przeniesione i potrącone z całkowitych zysków w poprzednim roku podatkowym lub w kilku poprzednich latach, w celu uzyskania zwrotu uprzednio zapłaconego podatku.
- (5) Jako środek z dziedziny polityki, przenoszenie strat na przyszłość jest mniej przydatne jako natychmiastowa pomoc przedsiębiorstwom znajdującym się w trudnej sytuacji, ponieważ podatnik uzyska korzyści z płynności dopiero wtedy, gdy dane przedsiębiorstwo stanie się ponownie rentowne i będzie podlegać opodatkowaniu. Straty z poprzednich lat można wykorzystać w bieżącym okresie obrachunkowym, ale nie wiąże się to ze zwiększeniem płynności, chyba że podatnik osiąga zyski. Przenoszenie strat na wcześniejsze okresy jest o wiele bardziej korzystne dla przedsiębiorstw dotkniętych kryzysem, ponieważ prowadzi do zwrotu podatków zapłaconych w poprzednich latach podatkowych i zapewnia przedsiębiorstwom dodatkową płynność. Byłoby ono szczególnie korzystne dla MŚP.
- (6) Przenoszenie strat na wcześniejsze okresy ma tę zaletę, że przynosi korzyści tylko przedsiębiorstwom, które były rentowne w latach poprzedzających pandemię, co oznacza, że zasadniczo wspierałoby ono zdrowe przedsiębiorstwa. W praktyce jedynie przedsiębiorstwa, które osiągały zyski i płaciły podatki w latach poprzedzających 2020 r., będą mogły tymi podatkami wyrównać swoje straty z lat 2020 i 2021. Dzięki temu środek ukierunkowany jest na przedsiębiorstwa borykające się z trudnościami bezpośrednio w wyniku pandemii, a środki publiczne nie są wydawane na pomoc przedsiębiorstwom prywatnym, które mają problemy z przyczyn niezwiązanych z kryzysem.

⁽¹⁾ Odnośnie do definicji MŚP zob. zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji przedsiębiorstw mikro, małych i średnich (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

⁽²⁾ Komunikat Komisji – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (Dz.U. C 91 I z 20.3.2020, s. 1), zmieniony komunikatami Komisji C(2020) 2215 (Dz.U. C 112 I z 4.4.2020, s. 1), C(2020) 3156 (Dz.U. C 164 z 13.5.2020, s. 3), C(2020) 4509 (Dz.U. C 218 z 2.7.2020, s. 3), C(2020) 7127 (Dz.U. C 340 z 13.10.2020, s. 1) i C(2021) 564 (Dz.U. C 34 z 1.2.2021, s. 6).

- (7) Aby zapewnić odpowiednie ukierunkowanie środka, państwa członkowskie, które zdecydują się zezwolić na retroaktywne przeniesienie na okres dłuższy niż jeden rok, powinny ograniczyć ten środek do przedsiębiorstw, które w poprzednich latach nie ponosiły strat. W związku z tym, jeżeli przeniesienie strat na wcześniejsze okresy dozwolone jest na okres dwóch lub trzech lat, powinno to dotyczyć przedsiębiorstw, które nie notowały strat w 2019 r., 2018 r. lub 2017 r.
- (8) Koszt takich środków byłby przede wszystkim kwestią przesunięcia w czasie: przedsiębiorstwa otrzymują pieniądze teraz, gdy potrzebują ich najpilniej, i nie będą musiały czekać, aż będą mogły wykorzystać swoje straty na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych. Państwa członkowskie zrezygnują teraz z opodatkowania, ale w przyszłości będą otrzymywać dochody podatkowe od przedsiębiorstw, które utrzymały się na rynku i odzyskają rentowność. Ponadto wykorzystanie przeniesionych retroaktywnie strat zmniejszy przeniesienia poniesionych strat na przyszłe okresy, co jeszcze bardziej ograniczy negatywny wpływ na dochody podatkowe.
- (9) Niektóre państwa członkowskie już wprowadziły środki umożliwiające przenoszenie strat na rok podatkowy 2020 lub zapowiedziały ich wprowadzenie, co pozwoli podatnikom na wyrównanie strat z 2020 r. za pomocą zysków z poprzednich lat podatkowych.
- (10) Państwa członkowskie stosują jednak zazwyczaj rozbieżne przepisy dotyczące traktowania strat, co często stwarza nierówne warunki działania.
- (11) Niniejsze zalecenie dla państw członkowskich dotyczące regulowania kwestii strat na poziomie krajowym, oparte na najlepszych praktykach, mogłoby pomóc w wyrównaniu szans przedsiębiorstw w całej Unii.
- (12) Niniejsze zalecenie powinno mieć zastosowanie do lat budżetowych 2020 i 2021, aby pomóc przedsiębiorstwom w czasie kryzysu związanego z COVID-19.
- (13) Państwa członkowskie powinny zezwolić przedsiębiorstwom na przenoszenie strat przynajmniej na poprzedni rok budżetowy, tj. do 2019 r. Aby jednak umożliwić podatnikom pełne kompensowanie swoich strat z uprzednio zapłaconych podatków, państwa członkowskie mogą przedłużyć retroaktywne przeniesienie na okres trzech poprzednich lat, tj. do 2017 r. Z przedłużonego do trzech lat okresu retroaktywnego przeniesienia skorzystać mogą szczególnie mniejsze przedsiębiorstwa osiągające niższe zyski.
- (14) Środek ten powinien mieć ograniczony zakres, aby zapobiec nadmiernemu wpływowi na budżety krajowe. Limit w wysokości 3 mln EUR na przynoszący straty rok obrotowy zapewniłby w szczególności cenne wsparcie mniejszym przedsiębiorstwom, a jednocześnie, w pewnym stopniu, korzyści wszystkim podatnikom.
- (15) Komisja przypomina, że w przypadku gdy państwa członkowskie wprowadzają środki spełniające warunki stanowiące pomoc państwa, która nie jest zwolniona z obowiązku zgłoszenia, muszą zgłosić takie środki Komisji, zgodnie z procedurami mającymi ogólne zastosowanie do pomocy państwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. PRZEDMIOT I ZAKRES STOSOWANIA

Mając na uwadze zapewnienie korzyści przedsiębiorstwom w świetle sytuacji gospodarczej spowodowanej pandemią COVID-19, w niniejszym zaleceniu określono skoordynowane postępowanie w przypadku strat ponoszonych przez przedsiębiorstwa w latach podatkowych 2020 i 2021.

2. UWZGLĘDNIANIE STRAT W OPODATKOWANIU

Ze względu na wyjątkową sytuację gospodarczą w latach 2020 i 2021, spowodowaną pandemią COVID-19, państwa członkowskie powinny zezwolić przedsiębiorstwom na retroaktywne przenoszenie strat przynajmniej na poprzedni rok budżetowy, tj. co najmniej na 2019 r.

Państwa członkowskie mogą przedłużyć ten okres, aby umożliwić retroaktywne przeniesienie strat na poprzednie trzy lata, umożliwiając tym samym przedsiębiorstwom kompensowanie strat odnoszących się do lat podatkowych 2020 i 2021 zyskami opodatkowanymi już w latach podatkowych 2019, 2018 i 2017.

Państwa członkowskie powinny zezwolić przedsiębiorstwom na natychmiastowe ubieganie się o przeniesienie na wcześniejsze okresy strat, które według ich szacunków poniosą w roku budżetowym 2021, bez konieczności oczekiwania do końca roku.

3. OGRANICZENIA

Aby ograniczyć wpływ na budżety krajowe, państwa członkowskie powinny ograniczyć kwotę przenoszonych strat. Maksymalna wysokość przeniesienia powinna wynosić 3 mln EUR na rok obrotowy przynoszący straty.

Jeżeli państwa członkowskie zezwolą na przenoszenie strat do 2017 r., kwalifikujące się przedsiębiorstwa nie powinny wykazywać poniesionych strat w żadnym z lat podatkowych 2019, 2018 i 2017.

4. DZIAŁANIA NASTĘPCZE

Państwa członkowskie proszone są o poinformowanie Komisji o środkach podjętych w następstwie niniejszego zalecenia, a także o wszelkich wprowadzonych do tych środków zmianach.

Zachęca się państwa członkowskie do omówienia z Komisją ich planów odnośnie do umożliwienia przedsiębiorstwom przenoszenia strat.

5. ADRESACI

Zalecenie to jest skierowane do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 maja 2021 r.

W imieniu Komisji
Paolo GENTILONI
Członek Komisji
